

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY
PATENTU TYMCZASOWEGO

105889

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu. _____

Zgłoszono: 28.03.77 (P. 196986)

Pierwszeństwo: _____

Int. Cl.² E04B 7/16

Zgłoszenie ogłoszono: 16.01.78

Opis patentowy opublikowano: 31.12.1979

Twórca wynalazku: Jerzy Petelenz

Uprawniony z patentu tymczasowego: Jerzy Petelenz, Kraków (Polska)

Dach z prefabrykowanych elementów przestrzennych

Przedmiotem wynalazku jest dach z prefabrykowanych elementów przestrzennych zwłaszcza dla budownictwa ogólnego, składający się z płyt dachowych połączonych monolitycznie z podporami.

Znane konstrukcje dachowe są rozwiązywane w ten sposób, że płaskie elementy powierzchni dachowych układa się na ustawianych uprzednio wiązarach, albo na murowanych ściankach. Każda zmiana rozpiętości przykrywanej powierzchni pociąga za sobą konieczność murowania odmiennych ścianek podporowych względnie stosowania odmiennych wiązarów. Stosowany przy tym proces technologiczny wymaga wykonania, względnie osadzenia skośnych układów podporowych, a następnie układania na nich płyt dachowych. Jest to czynność pracochłonna i nieekonomiczna, szczególnie w przypadkach, gdy całe budynki wznosi się wyłącznie z prefabrykatów.

Celem wynalazku jest usunięcie tych niedogodności przez wprowadzenie takiego zestawu prefabrykowanych przestrzennych elementów dachowych, przy pomocy których można wykonać dowolne dachy z ograniczonego do minimalnej ilości typów zestawu elementów montowanych jednofazowo.

Istota rozwiązania według wynalazku polega na tym, że para odmiennie ukształtowanych przestrzennie elementów dachowych jest zestawiana tak, że jeden z tych elementów stanowi dla drugiego jednostronną podporę, zaś miejsca którymi element górny wspiera się na górnej krawędzi dolnego elementu są zniżone i leżą na płaszczyźnie równoległej do podłoża.

Poprzez przesuwanie górnego elementu nad dolnym można uzyskać przykrycie żądanej płaszczyzny budynku przy zachowaniu tego samego pochylenia płaszczyzny dachu.

Przedmiot wynalazku pokazano na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia ułożenie pary elementów w widoku z boku, fig. 2 – widok elementu dolnego, fig. 3 – widok elementu górnego fig. 4 schemat przykładu ułożenia dachu w widoku z góry fig. 5 – schemat dachu jednospadowego, fig. 6 – schemat dachu dwuspadowego, fig. 7 – schemat dachu dwuspadowego zagłębionego, fig. 8 – schemat dachu dwuspadowego złożonego, fig. 9 – schemat dachu szedowego, fig. 10 – schemat dachu jednospadowego wieloczołowego o zmiennych poziomach podłoża.

Dach według wynalazku pokazany na rysunku fig. 1 składa się co najmniej z jednej pary elementu dolnego i elementu górnego, przy czym płyta 1 elementu dolnego posiada przy dolnej krawędzi rynnę 2 a w odległości od $1/4$ do $1/3$ długości płyty 1 od jej górnej krawędzi centryczną podporę 3 natomiast płyta 4 elementu górnego posiada wzdłuż górnej krawędzi monolityczną podporową ściankę 5 i również monolityczne środkowe żebro 6 lub symetryczną ilość żebier 6.

Montaż dachu z jednej pary elementów polega na ustawieniu elementu dolnego wzdłuż jednej krawędzi budynku a następnie na ustawieniu elementu górnego w ten sposób, że podporowa ścianka 5 jest ułożona wzdłuż przeciwległej krawędzi budynku lub równoległe do niej a żebro 6 spoczywa na górnej krawędzi płyty 1. W ten sam sposób ustawia się przylgowo następne pary elementów aż do pokrycia całej górnej powierzchni budynku. Szczelina między płytami 1 i 4 na całej długości dachu pełni funkcję wentylacyjną natomiast otwory dla ewentualnych wyprowadzeń typu kominowego wykonuje się w płytach 1 i 4 w zasadzie w trakcie montażu.

Podparcie płyty 1 tylko jedną podporą 3 uniezależnia jej ustawienie od możliwych nierówności płaszczyzny budynku a konstrukcja żebra 6 płyty 4 pozwala na zachowanie stałej wysokości podporowej ścianki 5.

Do podstawowych zalet dachu według wynalazku należy możliwość komponowania jedną parą prefabrykowanych elementów przestrzennych wszystkich znanych konstrukcji spadowych dachów w budownictwie ogólnym.

Zastrzeżenie patentowe

Dach z prefabrykowanych elementów przestrzennych, z n a m i e n n y t y m, że składa się z co najmniej jednej pary elementów dolnego i górnego, przy czym płyta (1) elementu dolnego posiada korzystnie przy dolnej krawędzi rynnę (2) a w odległości korzystnie od $1/4$ do $1/3$ długości płyty (1) od jej górnej krawędzi centryczną podporę (3) lub podpory (3) natomiast płyta (4) elementu górnego ma wzdłuż górnej krawędzi monolityczną podporową ściankę (5) i monolityczne żebro (6) lub symetryczną ilość żebier (6), a wysokość ścianki (5) jest wielkością stałą.

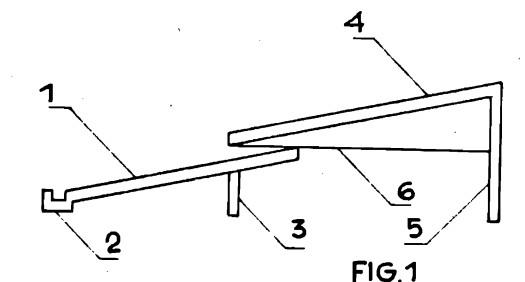

FIG. 1

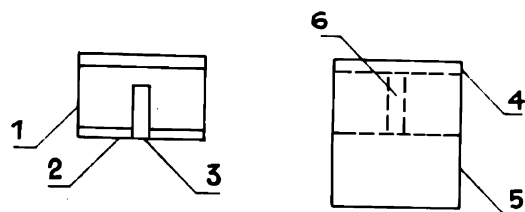

FIG. 2

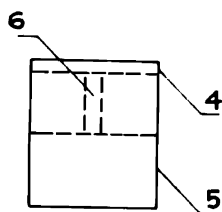

FIG. 3

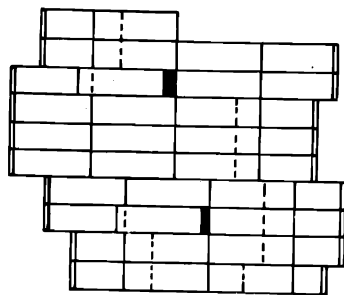

FIG. 4

FIG. 5

FIG. 6

FIG. 7

FIG. 8

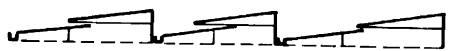

FIG. 9

FIG. 10